

Tiden 1885-1900 meddelades dödsfallet i min hem-
byggs vanligtvis av en nära släkting. Innan
liket bars ut sjöngs ofta en Psalm av de
närmast församlade. Psalmbok lades då under
lakan för att inte nedre riket skulle påta nes
för långt. Begravningen utfördes vanligen av ett
par släktingar, kvinnor. Likklädseln vari-
erade rätt mycket, allt efter råd och lägenhet,
dock skulle det vara rentvättat, gamla lakan
s.d. Guldvingar togs alltid av den döde.

Thittan lades så först ned ganske
mycket hypselspan eller balm värpa lades
ett rent lakan och sedan ett ovanpå liket, så
endast ansiktet och armarna var synliga.
Hacket granris ströddes på golvet i hemmet
vid begravningen samt smärre granar stäl-
des opp vid ingången på begravningsdagen.

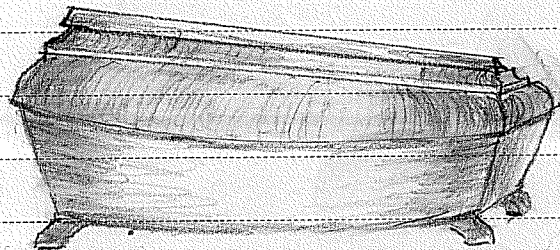
Luf 70

I

Tiden 1890-1903 tillverkades lekshistorna i min hem-
byggd för hand: ofta av grovt hyvlade bräder: tillätlare
personer skulle kistan vara svart: målad med
kinnrök i limmvatten. Till barn och yngre personer
deremot vitmålad: Krita och limmvatten. 7 egenskaper
av snickartärling var jag med och gjorde sitt
många sådana till barn, som jag gjorde enligt
nedanstående skiss, locket gjordes ut då
det var 1 tum granbräder.

Omkring 1912 fanns dock ett böjra
fabrikstillverkat sådana även här uppe.

Quellen till var den rätt så dyra, då det
var mest bara förmögare dödsbon som köpte sådana.

Klockringningen vid kyrkan sköttes under sin
ungdomstid av två vana Ringare, ringningen
började med "klämtning" i den ena klockan,
och de som då befann sig på eller i närheten
av kyrkogården stannade och lyfte på
mössan (hatten), det såg ju far gjorde
vid de första tonerna som ljödo.

Begravningsringning för barn t. ex.
skedde med lilla klockan. Vid sammaring-
ningen på fondagen skulle "klämtningen" säga
hur "många döda" det skulle kungöras i
kyrkan, den dagen, genom att Ringaren
slog med "kläppren" mot klockans vägg,
ett slag för varje, för barn då med
lilla klockan.

Omfärande berättare: Bonden och hämdmannen
n. m. Olof Erikström i Håknäs oförordningad var
farfar till uppvecklaren Henrik Erikström.

berättade för oss Barnbarn om trevorne mycket
vemodiga begravningsrätt från början av
1800 talet. Han var född 1806 $\frac{3}{12}$ död 1892 $\frac{24}{1}$.

Således 85 år / min. 22 dagar gammal.

N. ex. En självmördare begravdes på en särskild
plats på kyrkogården. Inga kransar, inget
begravningsfölje. Och ingen klockringning
fick dervidlig förekomma, endast "dödgråvor"
och Prästen fick tjänstgöra.

Det andra begravningsättet är
berättat och uppvecklat av samma Man
i M. V.

Annan rysligare begravdes en döddömd
människa som halshöggs. På platsen i fråga
var endast en gropp uppkastad i förväg, och
så belägen att vid själva exekutionen
skulle huvudet falla direkt i groppen, och
derefter kastades kroppen ned och
gropen igenfylldes omedelbart. min
Farfar var nemlig sjön med vid en av-
rättning; varje bond eller hantlang skulle
vara med; skulle stå "spetsgård" vilket bestod
deri att varje man skulle hålla en skarp-
spetsad trästör i handen och uppställda
i ring kring "skarpvåttaren" och fången,
om denne möjlige försökte rymma
skulle han bejdas av nämnda.
Störspetsar.